

Till jordens yttersta gräns

Apostlagärningarna kapitel 3-4
Utan versindelning

Centrumkyrkan Farsta

Petrus och Johannes gick upp till templet, vid tiden för eftermiddagsbönen. Då bars det dit en man som varit lam från födseln och som man varje dag brukade sätta vid en ingång kallad Sköna porten, så att han kunde tigga av dem som besökte templet. När han nu fick se Petrus och Johannes på väg in bad han om en allmosa. De fäste blicken på honom, och Petrus sade: "Se på oss!" Mannen såg spämt på dem och väntade sig att få något av dem. Men Petrus sade: "Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I nasarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå!" Så grep han honom i högra handen och reste honom upp, och med ens fick mannen stadga i fötter och vrister. Med ett språng var han på benen och började gå. Han följde med dem in i templet, och han gick omkring och han hoppade och han prisade Gud. Allt folket såg honom gå omkring och prisa Gud. Och när de upptäckte att det var mannen som brukade sitta och tigga utanför templet vid Sköna porten, fylldes de av bävan och häpnad över vad som hade hänt med honom. Mannen ville inte släppa Petrus och Johannes, och alla skockades i förundran omkring dem i Salomos pelarhall, som den kallas. Då sade Petrus till folket: "Israeliter, varför blir ni förvånade över det här? Ni stirrar på oss som om det var genom vår egen kraft eller fromhet vi fick mannen att gå. Nej, *Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, våra fäders Gud*, har förhärligat sin tjänare Jesus, honom som ni utlämnade och som ni förnekade inför Pilatus när han hade beslutat sig för att frige honom. Ni förnekade honom som var helig och rättfärdig och begärde att få en mördare frigiven, och vägvisaren till livet dödade ni. Men Gud har uppväckt honom från de döda, det kan vi vittna om. Och genom tron på hans namn har det namnet gett styrka åt mannen som ni ser här och som ni känner. Den tro som kommer genom detta namn har gett honom full hälsa i allas er åsyn.

MÅNDAG

Nu vet jag, mina bröder, att ni handlade av okunnighet, ni liksom era ledare. Men på så sätt har Gud låtit det gå i uppfyllelse som han har förutsagt genom alla sina profeter: att hans Messias skulle lida. Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade. Då skall den tid komma från Herren då vi får vila ut, och han skall sända er den Messias som han har bestämt, Jesus, fast himlen måste behålla honom till den dag då allt det blir upprättat som Gud har förkunnat genom sina heliga profeter från tidens början. Mose sade: *En profet lik mig skall Herren, er Gud, låta stå upp ur era bröders led. Lyssna till honom* och gör allt vad han säger er. *Var och en som inte lyssnar till den profeten skall utrotas ur folket.* Sedan har alla profeter som har uppträtt, från Samuel och framåt, talat om dessa dagar. Ni är söner till profeterna och har ärvt det förbund som Gud slöt med era fäder när han sade till Abraham: *Genom dina ättlingar skall alla slakten på jorden bli välsignade.* Det var i första hand för er som Gud lät sin tjänare uppstå, och han har sänt honom för att välsigna er genom att förmå er alla att lämna ondskans väg."

TISDAG

Medan de talade till folket överraskades de av prästerna, tempelkommendanten och saddukeerna, som inte kunde tåla att apostlarna undervisade folket och med hänvisning till Jesus förkunnade uppståndelsen från de döda. De grep dem och höll dem i häkte till nästa dag, eftersom det redan var kväll. Men många som hade hört ordet kom till tro, och tillsammans var de nu omkring fem tusen män. Nästa dag samlades de högsta styresmännen samt de äldste och de skriftlärdade i Jerusalem. Översteprästen Hannas var där liksom Kajafas, Jonatas och Alexandros och alla av översteprästerlig släkt. De lät föra fram apostlarna och frågade dem: "Genom vilken kraft eller i vems namn har ni gjort detta?" Då fylldes Petrus av helig ande och svarade dem: "Ni äldste och folkets ledare, när ni i dag ställer oss till svars för en välgärning mot en sjuk och vill höra hur han har blivit botad, då skall ni veta, ni alla och hela Israels folk, att det skedde genom nasarén Jesu Kristi namn. Tack vare honom som ni korsfäste och som Gud har uppväckt från de döda står den här mannen frisk framför er. Jesus är *stenen som föraktades av er husbyggare men blev till en hörnsten*. Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss."

ONSDAG

När de såg hur frimodiga Petrus och Johannes var och märkte att båda var enkla och olärdade män, förvånade de sig. De kände igen dem som följeslagare till Jesus, och när de såg mannen som hade blivit botad stå där tillsammans med dem, blev de svarslösa. De befallde dem att vänta utanför rådet och overlade sedan med varandra. "Vad skall vi göra med de här människorna? Att ett märkligt tecken har skett genom dem är uppenbart för hela Jerusalem, och vi kan inte förneka det. Men för att ryktet inte skall spridas ännu mer bland folket måste vi varna dem för att hädanefter tala till någon i det namnet." De kallade in dem och sade åt dem att aldrig tala eller undervisa i Jesu namn. Men Petrus och Johannes svarade dem: "Tänk efter själva om det är rätt inför Gud att lyda er mer än honom. Vi kan inte tåla vad vi har sett och hört." Då gav de dem en ny sträng varning men släppte dem sedan. För folkets skull såg de ingen möjlighet att straffa dem; alla prisade ju Gud för vad som hade skett, ty mannen som hade blivit botad genom detta tecken var över fyrtio år gammal.

TORSDAG

Sedan de hade blivit fria sökte de upp sina egna och berättade vad översteprästerna och de äldste hade sagt till dem. När de andra hörde det började de gemensamt be högt till Gud och sade: "Härskare, *du som har gjort himmel och jord och hav och allt vad de rymmer*, du som har låtit den heliga anden säga genom vår fader David, din tjänare:

*Varför förhäver sig hedningarna,
varför smider folken fåfänga planer?
Jordens kungar träder fram
och furstarna gaddar sig samman
mot Herren och hans smorde.*

FREDAG

Ja, de har sannerligen gaddat sig samman här i denna stad mot din helige tjänare Jesus, som du har smort. Herodes och Pontius Pilatus, hedningarna och Israels folk, alla har de gjort vad din makt och ditt beslut hade förutbestämt. Se nu hur de hotar oss, Herre, och ge dina tjänare frimodighet att förkunna ditt ord. Sträck ut din hand och bota de sjuka, låt tecken och under ske genom din helige tjänare Jesu namn.” När de hade slutat be skakade marken där de var samlade, och alla fylldes av den heliga anden och förkunnade frimodigt Guds ord.

LÖRDAG

Alla de många som hade kommit till tro var ett hjärta och en själ, och ingen betraktade något av det han ägde som sitt; de hade allt gemensamt. Med stor kraft frambar apostlarna vittnesbördet om att herren Jesus hade uppstått, och de fick alla riklig del av Guds nåd. Ingen av dem led någon nöd. De som ägde jord eller hus sålde sin egendom och kom med köpesumman och lade ner den vid apostlarnas fötter, och man delade ut åt var och en efter hans behov. Josef, en levit från Cypern som apostlarna kallade Barnabas, det vill säga Tröstens son, sålde också han en åker han ägde och kom och lade ner pengarna framför apostlarna.

Tänk efter:

- Hur kan vi i våra liv och församlingar ge plats åt helig Ande
- Vad tror du – vad är Guds plan för dig?
- Känner du igen dig i de här bilderna av vad en församling är?
- Tror du att evangeliet kan förvandla människors liv på ett radikalt sätt?
- Hur reagerar du när du möter tiggare?

